

השוכר את האומן פרק ששי בבא מציעא

עט

עין משפט
גד מצוה

לרכוב שאני. שמה תפול תחתיו בגשר או שתליכט בחתם התחתים : ואין לו עליו. אין לשוכר על המשכיר : אלא תרעומות. שהשכיר לו חמור כחמשה : דשנים למיגר. מולא חמור אחר כאן לשכור : אם יש בדמים. של נבילה : ליקח. זו חמור כל שהוא : יקח. וישלים דרכו דהא שיעבד לו חמור זה ונתן תורה אור

אילו עד הכא בעית למימי לאו אגרא בעית למיכב. תימה דהשחא מיהא דלאו עד הכא בעי למימי למה יתן לו שכר וי"ל דהא דקאמר לעולם דלא שכיה לאגורי היינו לפי אותן דמים שהשכיר מזה אבל בטפי פורחא ימלא להשכיר והרי נגעה במה שבא עד כאן לך נתן לו חצי שכרו ואין

דברי ר"ש בן אלעזר שהיה ר"ש בן אלעזר אומר אם בדרך הילוכה נישלה אומר לו הרי שלך לפניך ואם לא חייב להעמיד לו חמור ומי מצית מוקמת לה כר"ש בן אלעזר והא

קתני רישא השוכר את החמור והתריקת אמר לו הרי שלך לפניך ואילו

ר"ש בן אלעזר אמר השוכר את החמור ילרכוב עליה והתריקת או שנשתמחה חייב להעמיד לו חמור : אמר רבה בר רב הונא לרכוב עליה שאני אמר רב פפא זבלי זבוכית בלרכוב עליה דמי/אמר רבה בר רב הונא אמר רב השוכר את החמור לרכוב עליה ומתה לו בחצי הדרך נותן לו שכרו של חצי הדרך ואין לו עליו אלא תרעומות **לכ"ד**

אין דשכיה לאגורי, תרעומות מאי עבידתיה אין דלא שכיה לאגורי, אגרא בעי למיתב ליה לעולם דלא שכיה לאגורי ומשום דאמר ליה אילו בעית למימי עד הכא לאו אגרא בעית למיתב, **לכ"ד דא"ל חמור סתם היא חייב להעמיד לו חמור אחר **לכ"ד** חמור זה האם יש בדמיה ליקח יקח לא **לכ"ד****

בשאין בדמיה ליקח, אם יש בדמיה לשכור ישכור : רב למעמיה דאמר רב לא מכלינן קרנא דאתמר השוכר את החמור ומתה לו בחצי הדרך אמר רב אם יש בדמיה : ליקח יקח, לשכור אל ישכור ושמואל אמר יאף לשכור ישכור, במאי קמיפלגי רב סבר לא מכלינן קרנא ושמואל סבר מכלינן קרנא **לכ"ד מתיב **לכ"ד** אבש האילן או נקצץ שניהם אסורין בו, כיצד יעשה ליקח בו קרקע והוא אוכל פירות והוא הכא כיון דכי מטי יובל קא הדרא ארעא למדה וקא כליא קרנא : **לכ"ד** במאי עסקינן דובין דיה לשיתיין שנין דאמר רב חסדא אמר רב קמינא מנין למוכר שדרה לששים שנה שאינה חזרת ביובל : שנאמר **לכ"ד** והארץ לא תמכר לצמיתות - מי שאין שם יובל נצמחת, יש שם יובל אינה נצמחת יצתה זו שאע"פ שאין שם יובל אינה נצמחת **לכ"ד****

סוף לבי ממו שיתין שנין קא הדרא ארעא למדה וקא כליא קרנא : אלא הכא במאי עסקינן בזמן שאין היובל נהוג, ה"ג מסתברא דאי סלקא דעתך בזמן שהיובל נהוג ומכלינן קרנא נצמחה לציבי ונשקתיה, אי משום הא

לא קשיא זמנין דשלמו שני משכנתא מקמי יובל, אי נמי דמטו ליה זוויו ופריק ליה ארבע ודמשו שנין מקמי יובל ת

הדרך ר' נתן אומר האם נתן לא יסור ואם לא נתן לא יתן הכי דמי אר"ימא בספינה זו ויין סתם אם נתן אמאי לא יסור ליה אר"ימא לא יתן מייחנא חמרא אלא בספינה סתם ויין זה אם לא נתן אמאי לא יתן נימא

ארא בספינה סתם ויין זה אם לא נתן אמאי לא יתן נימא

ישול אלא אפילו לא נתן יש לו לתת כל השכירות שהרי קנה המשכיר כל השכירות במשיכה השוכר את הספינה כיון שמומן המשכיר לקיים תנאו או אפילו בלא משיכה כיון שמשכיר יכול לקיים תנאו ושוכר אינו יכול לקיים א"כ מולו גרס והווי כחמור בו ויתן לו מחצי הדרך שלא הלך כפועל בטל וקשה דאמאי יתן לו כלל מחצי הדרך שלא הלך כפועל בטל כיון שאירעו אונס האמרינן לעיל (דף ע"ג) היכא דהשוכר אנוס דאתא מיטרא דא"ל להשקיה דהוי פסידא דפועלים ומשמע לעיל דכל אונס שאירע לבע"ב שלא היה לו לידע יותר מן הפועלים הוי פסידא דפועלים והכא נמי על כרחך פריך שיתן אפילו שפר חצי הדרך שלא הלך מדמיחא ליה הא דקתני אם נתן לא יסור דמשמע אם נתן כל שכרו לא יסור כלל ויתיר ריבין דלעיל שהפועלים לא אבדו כלום רק שנחבטו אין נתן להם כלום אבל הכא שהמשכיר הפסיד ספינתו כשעל בטל מיהא אית ליה כיון שמומן לקיים תנאו :

לרכוב עליה דהא חמור אחר ונתן תורה אור

לרכוב עליה דהא חמור אחר ונתן תורה אור

לרכוב עליה דהא חמור אחר ונתן תורה אור

לרכוב עליה דהא חמור אחר ונתן תורה אור

לרכוב עליה דהא חמור אחר ונתן תורה אור

לרכוב עליה דהא חמור אחר ונתן תורה אור

לרכוב עליה דהא חמור אחר ונתן תורה אור

לרכוב עליה דהא חמור אחר ונתן תורה אור

לרכוב עליה דהא חמור אחר ונתן תורה אור

לרכוב עליה דהא חמור אחר ונתן תורה אור

לרכוב עליה דהא חמור אחר ונתן תורה אור

לרכוב עליה דהא חמור אחר ונתן תורה אור

לרכוב עליה דהא חמור אחר ונתן תורה אור

לרכוב עליה דהא חמור אחר ונתן תורה אור

לרכוב עליה דהא חמור אחר ונתן תורה אור

לרכוב עליה דהא חמור אחר ונתן תורה אור

לרכוב עליה דהא חמור אחר ונתן תורה אור

לרכוב עליה דהא חמור אחר ונתן תורה אור

לרכוב עליה דהא חמור אחר ונתן תורה אור

לרכוב עליה דהא חמור אחר ונתן תורה אור

לרכוב עליה דהא חמור אחר ונתן תורה אור

לרכוב עליה דהא חמור אחר ונתן תורה אור

לרכוב עליה דהא חמור אחר ונתן תורה אור

לרכוב עליה דהא חמור אחר ונתן תורה אור

לרכוב עליה דהא חמור אחר ונתן תורה אור

לרכוב עליה דהא חמור אחר ונתן תורה אור

לרכוב עליה דהא חמור אחר ונתן תורה אור

לרכוב עליה דהא חמור אחר ונתן תורה אור

לרכוב עליה דהא חמור אחר ונתן תורה אור

לרכוב עליה דהא חמור אחר ונתן תורה אור

לרכוב עליה דהא חמור אחר ונתן תורה אור

לרכוב עליה דהא חמור אחר ונתן תורה אור

מ"ב א ב מ"י ס"ה מה"ל
שכירות ס"ה ו"י נכסות
וכמ"ט סגן ע"ג פס
טו"ש ע"ה ס"ה ט"ה ע"ה
ל"ג שג"ר ל"ג ל"ג לשכור

מ"ב ג מ"י ש"ס הלכה
ג וע"ג כהנאות
וכמ"ד משנה טו"ש ע"ה
סע"ף ב :

מ"ב ד מ"י ש"ס פ"ה
ש"ס סע"ף א :

מ"ב ה מ"י ש"ס פ"ה
ש"ס סע"ף ב :

מ"ב ו מ"י ש"ס פ"ה מה"ל
ש"ס סע"ף ג
ש"ס סע"ף ד :

מ"ב ז מ"י ש"ס פ"ה מה"ל
ש"ס סע"ף ד
ש"ס סע"ף ה :

מ"ב ח מ"י ש"ס פ"ה מה"ל
ש"ס סע"ף ה
ש"ס סע"ף ו :

מ"ב ט מ"י ש"ס פ"ה מה"ל
ש"ס סע"ף ו
ש"ס סע"ף ז :

מ"ב י מ"י ש"ס פ"ה מה"ל
ש"ס סע"ף ז
ש"ס סע"ף ח :

מ"ב י"א מ"י ש"ס פ"ה מה"ל
ש"ס סע"ף ח
ש"ס סע"ף ט :

מ"ב י"ב מ"י ש"ס פ"ה מה"ל
ש"ס סע"ף ט
ש"ס סע"ף י :

מ"ב י"ג מ"י ש"ס פ"ה מה"ל
ש"ס סע"ף י
ש"ס סע"ף י"א :

מ"ב י"ד מ"י ש"ס פ"ה מה"ל
ש"ס סע"ף י"א
ש"ס סע"ף י"ב :

מ"ב י"ה מ"י ש"ס פ"ה מה"ל
ש"ס סע"ף י"ב
ש"ס סע"ף י"ג :

מ"ב י"ו מ"י ש"ס פ"ה מה"ל
ש"ס סע"ף י"ג
ש"ס סע"ף י"ד :

מ"ב י"ז מ"י ש"ס פ"ה מה"ל
ש"ס סע"ף י"ד
ש"ס סע"ף י"ה :

מ"ב י"ח מ"י ש"ס פ"ה מה"ל
ש"ס סע"ף י"ה
ש"ס סע"ף י"ו :

מ"ב י"ט מ"י ש"ס פ"ה מה"ל
ש"ס סע"ף י"ו
ש"ס סע"ף י"ז :

מ"ב כ מ"י ש"ס פ"ה מה"ל
ש"ס סע"ף י"ז
ש"ס סע"ף י"ח :

מ"ב כ"א מ"י ש"ס פ"ה מה"ל
ש"ס סע"ף י"ח
ש"ס סע"ף י"ט :

מ"ב כ"ב מ"י ש"ס פ"ה מה"ל
ש"ס סע"ף י"ט
ש"ס סע"ף כ :

מ"ב כ"ג מ"י ש"ס פ"ה מה"ל
ש"ס סע"ף כ
ש"ס סע"ף כ"א :

מ"ב כ"ד מ"י ש"ס פ"ה מה"ל
ש"ס סע"ף כ"א
ש"ס סע"ף כ"ב :

מ"ב כ"ה מ"י ש"ס פ"ה מה"ל
ש"ס סע"ף כ"ב
ש"ס סע"ף כ"ג :

מ"ב כ"ו מ"י ש"ס פ"ה מה"ל
ש"ס סע"ף כ"ג
ש"ס סע"ף כ"ד :

מ"ב כ"ז מ"י ש"ס פ"ה מה"ל
ש"ס סע"ף כ"ד
ש"ס סע"ף כ"ה :

מ"ב כ"ח מ"י ש"ס פ"ה מה"ל
ש"ס סע"ף כ"ה
ש"ס סע"ף כ"ו :

מ"ב כ"ט מ"י ש"ס פ"ה מה"ל
ש"ס סע"ף כ"ו
ש"ס סע"ף כ"ז :

מ"ב ל' מ"י ש"ס פ"ה מה"ל
ש"ס סע"ף כ"ז
ש"ס סע"ף כ"ח :

מ"ב ל"א מ"י ש"ס פ"ה מה"ל
ש"ס סע"ף כ"ח
ש"ס סע"ף כ"ט :

מ"ב ל"ב מ"י ש"ס פ"ה מה"ל
ש"ס סע"ף כ"ט
ש"ס סע"ף ל' :

מ"ב ל"ג מ"י ש"ס פ"ה מה"ל
ש"ס סע"ף ל'
ש"ס סע"ף ל"א :

מ"ב ל"ד מ"י ש"ס פ"ה מה"ל
ש"ס סע"ף ל"א
ש"ס סע"ף ל"ב :

לקמן קט :
* כ"ד מ"י ש"ס פ"ה מה"ל
ש"ס סע"ף כ"ד

מ"ב ל"ה מ"י ש"ס פ"ה מה"ל
ש"ס סע"ף ל"ב
ש"ס סע"ף ל"ג :

מ"ב ל"ו מ"י ש"ס פ"ה מה"ל
ש"ס סע"ף ל"ג
ש"ס סע"ף ל"ד :

מ"ב ל"ז מ"י ש"ס פ"ה מה"ל
ש"ס סע"ף ל"ד
ש"ס סע"ף ל"ה :

מ"ב ל"ח מ"י ש"ס פ"ה מה"ל
ש"ס סע"ף ל"ה
ש"ס סע"ף ל"ו :

מ"ב ל"ט מ"י ש"ס פ"ה מה"ל
ש"ס סע"ף ל"ו
ש"ס סע"ף ל"ז :

מ"ב מ' מ"י ש"ס פ"ה מה"ל
ש"ס סע"ף ל"ז
ש"ס סע"ף ל"ח :

מ"ב מ"א מ"י ש"ס פ"ה מה"ל
ש"ס סע"ף ל"ח
ש"ס סע"ף מ' :

מ"ב מ"ב מ"י ש"ס פ"ה מה"ל
ש"ס סע"ף מ'
ש"ס סע"ף מ"א :

מ"ב מ"ג מ"י ש"ס פ"ה מה"ל
ש"ס סע"ף מ"א
ש"ס סע"ף מ"ב :

מ"ב מ"ד מ"י ש"ס פ"ה מה"ל
ש"ס סע"ף מ"ב
ש"ס סע"ף מ"ג :

מ"ב מ"ה מ"י ש"ס פ"ה מה"ל
ש"ס סע"ף מ"ג
ש"ס סע"ף מ"ד :

מ"ב מ"ו מ"י ש"ס פ"ה מה"ל
ש"ס סע"ף מ"ד
ש"ס סע"ף מ"ה :

מ"ב מ"ז מ"י ש"ס פ"ה מה"ל
ש"ס סע"ף מ"ה
ש"ס סע"ף מ"ו :

מ"ב מ"ח מ"י ש"ס פ"ה מה"ל
ש"ס סע"ף מ"ו
ש"ס סע"ף מ"ז :

השובר את האומנין פרק ששי בבא מציעא

נא א מיי פ"ה ח"א
שכירו הלכה ג סמג
עשין פט עוש"ט ח"מ
ס"י ש"ז סעיף ג :

גב ב מיי"ט שם עוש"ט
שם סעיף ד :

גב ג מיי"ט שם עוש"ט
שם סעיף ה :

גד ד ה"ו מיי"ט שם
הלכה ד וע"י בהשג"ו
וגמ"מ עוש"ט שם סעיף
ג :

גה ה פ"ה מיי"ט שם
פ"ד הלכה ח סמג
שם עוש"ט ח"מ ס"י שם
סעיף ג :

גו ל מיי"ט שם הלכה ה
עוש"ט שם סעיף א :

גז ט מיי"ט שם עוש"ט
שם סעיף ב :

אי אהה מוצא אללל בין זה וספינה זו . דהמוחזק יאמר לחבירו
לית לך גבאי ולא מדי דקיים תנאך ואל"ת דמ"מ אס נתן כל
השכירות אמאי לא יטול השוכר שכר דתני הדרך שלא הלך ובי בשביל
שמשכיר מוחזק ירויח ועוד דשכירות אינה משלמת אללל לבסוף
ולמה יפסיד השוכר שכר ח"י הדרך
שלא הלך וי"ל כיון שנתן לו שכרו
נתרצה שיהא שלו לאלתר אע"ג
דאינה משלמת אללל לבסוף לדעת
כן נוחטו שיהא שלו לאלתר אס לא
ישאר בו וריב"ס פ"י הא דפריך
בספינה סתם ויין זה אס לא נתן
אמאי לא נתן אללל אמאי לא
יתן שכר ח"י הדרך שכבר הלך אבל
שכר ח"י הדרך שלא הלך פשיטא שלא
יתן כיון שהוא אטם מ"מ אהא דקתני
אס נתן לא יטול דמשמע דלא יטול
כלל אפילו שכר ח"י הדרך שלא הלך
לא קשה ליה דכיון שהוא מוחזק
ומוזמן לקיים תנאו ניחא ליה שלא
יחזיר כלל ומשיי בין זה וספינה זו
דמאן דתפיס לא מפיקין מיניה
דהמוחזק יאמר לחבירו כיון שאיך
יכול לקיים תנאך מולך גרם המוליא
מחבירו עליו הרחיה : *אבל ספינה
סתם ויין סתם חולקין בהא מספקא
ליה לריב"ס אס חולקין שכר ח"י
הדרך שהלך דוקא ונתן רביעית או
חולקין כל השכירות ויתן שכר הדרך
כיון שכבר הלך ועדיין מוזמן לקיים
תנאו : **ב** **ב**רירא אגרא בעי למיחב
ליה . לאו דוקא כוליה אללל כלומר
כפועל בטל :

ר"מ מ"ד ח"ד

דפרקיה לטועניה בגויה . פי'
המשא בח"י הדרך וקשה דהוא ליה
למימר פריק לה כיון שממקום אחר
היה פורק לספינה ועוד דקאמר
ושינוי דעתא מה מפסיד דכל שכן
טוב לו שמריח יותר ור"ח פירש
דפרקיה לטועניה שמוכר סחורה
שבספינה לאחר היינו שינוי דעת כי
שמא זה ארס הקונה הוא ארס קשה
א"י לאשלא יתירא שגריך חבלים להוציא כלים של ראשונים ולהכניס
של אחרונים ואל"ת ואמאי מוקי לה הכי לימא לעולם דשכיח לאוגורי
וכ"ת מאי תרעומת איכא משום שינוי דעתא וי"ל כיון דמסיק טעמא
דרפסא דספינה תו לא מאי למימר הכי דטענתא מעלייתא הוא
וריב"ס פי' דהכי קאמר לעולם דשכיח לאוגורי וליכא רפסא דספינה
דאיירי דפרקיה לטועניה בגויה כלומר שהתיר חבילה בתוך הספינה והוציא על ידי וען אחרון שהכניס סחורה בזמנו מעט דלא רפסא
ספינה ותרעומת היא משום שינוי דעתא שלא הורגל עם זה האחר ולא ידע להתנהג לפי דעתו אי נמי לאשלא יתירא שאם יבנה זה במשא
ימכר לקנות כאלו ביוקר חבלים חזקים כי אס היה יודע צדיקו היה קונה עם בדמים מועטים וליכא אללל תרעומת דלאו טוענה מעלייתא
היא שכנגד זה מרויח שטטל שכר יותר מחבילה מתמת גודלה : **ב** **ב**סותו . ר"ח גרים סתו כסתו כסתו שמינה מראשותיו דכסת הוא הקטן
וכר הוא הגדול כדתנן במסכת [כלים] (פ"ח מ"ה) כר שעשאו סרין וכסת שעשאה מטפתה" : **ב** **ב**אוונא . נקט הכי משום דאי
שכיח למטרח ולמוזן אפילו בח"י היום אס כן למה מניח חמר מוזנתו של כל היום ומעיקרא דקאמר אי דשכיח למוזן חמר נמי ליעבד
ה"מ למימר שוכר נמי ליעבד לחמר להגית מוזן כלל של אותו היום כיון דשכיח בכל מקום למוזן מדלל קאמר אי דשכיח מאוונא לאוונא
אללל לא חש להאריך כל כך : **א** **א**שה בין גדולה ובין קטנה . באיש לא רלה לשטת בין קטן בין גדול משום דגברי שכיח שהם גדולים ופשיטא
דאדעתא דגדול נמי אגרייה ניהליה : **ה** **ה**שתא מניקה אמרת דרכבה מעוברת מציעא . כן גרסת הספרים ואין גראה לר"ת דאין זה פירכא
דזו ואף זו קתני ואלו דאין מתיישב שפיר לפי גרסתו זו הא דקאמר ש"מ ציניתא אגב כרסה תקלה , וע"כ גראה לו **ב** **ב**גירסא **ה**שתא
מעוברת אמרת אין מניקה מציעא דאשה מעוברת כבידה יותר ממניקה עם צנה לפי שהיא נושא את עלמא ומיקל אבל כשהוא במעי אמו
מכבד ואבריה כבידים עליה וגם מליאה דם והשתא ח"ש הא דקאמר שמע מינה ציניתא אגב כריסה תקלה שאם היה חולה לה לא יבד כ"כ
בין הכל , ויש ליישב **ב** **ב**גירסא הספרים ומכל מקום פריך שפיר , דלא שייך כה"ג לתמיזו זו ואף זו כיון דאיחיה בכלל מאי דקאמר לבסוף כמו גבי
מפנין ארבע וממש קופות (שנת ד' קט) : דפריך חמש מפנין ארבע מיבעיא ומשני "ארבע וחמש" כדאמרי אינשי אבל אי לאו
הכי אמרי אינשי לא שייך לשטיי דזו ואף זו קתני כיון דארבע בכלל חמש אללל שמוסיף "והכא נמי מעוברת שהוא גוף אחד בכלל מניקה
שהם שני גופים וקאמר ש"מ ציניתא אגב כריסה תקלה פי' מדקתני **ב** **ב**גירסא **ב**ין גדולה ובין קטנה "ובכלל זה נמי" גוף אחד בכלל מניקה
ובין דקה ולמאי אילתרין לתמיזו "אפילו מעוברת" דהיינו נמי גסה דגוף אחד הוא אפילו למ"ד עובר לאו ירך אמאי הוא לעצמן לשון בני
אדם במשא ובמתן חסובים הם גוף אחד אללל ודאי שמע מינה "דגסה מחמת עיבור" כבידה יותר מנסה מחמת עממה כי העובר מכבד :
היכא

ינמא ליה כז' לי סהוא חמר' גופיה ואללל מייחתיא ספינתא אחריתי
האזיל והספן יש צידו להשלים תנאו וזה מעבד יסלם כל השכר : לא
משכחם . להא דר' נתן : **א** **א**ללל **ב**ין **ב**ו **ב**ספינה **ב**ו . ולא ציד זה וזה
להשלים הלכך יד טובע על התחובב דלמר ליה היאך אללל לא
מעבכבא מני מייחתיא דיוך : **ב** **ב**ולקין .

אינמא ליה הב לי ההוא חמר' ואנא מייחתיא
ספינתא אמר רב פפא לא משכחת לה יאלל
בספינה זו ויין זה יאכל בספינה סתם ויין סתם
בחלקין ח"י והשובר את הספינה ופרקה לוח
בחצי הדרך נתן לו שכרו של חצי הדרך
בואין לו עליו אללל תרעומת היכי דמי אילימא
דקא משכח לאגורה אמאי אית ליה תרעומת
באי דלא קא משכח לאגורה יכוליה אגרה
בעי שלומי לעולם דקא משכח לאגורה אללל
אמאי אית ליה תרעומת משום *דרפסא
דספינתא , אי הכי מענתא מעלייתא הוא
ומינא אית ליה גביה : אללל מאי "פרקה"
דפרקה למועניה בגויה , אללל מאי תרעומת
משום שינוי דעתא אגבמי לאשלא יתירא

אתנודבגן והשובר את החמר לרכוב עליה
שובר מניה עליה בסותו ולגנותו ומוזנותו של
אותה הדרך מכאן ואילך חמר מעבד עליו
תכר מניה עליו שעורים ותבן ומוזנותיו של
אוחו היום מכאן ואילך שובר מעבד עליו
היכי דמי אי דשכיח למוזן , חמר נמי ליעבד
ואי דלא שכיח למוזן שוכר נמי לא ליעבד
אמר רב פפא לא צריבא דשכיח למטרח
ולמוזן מאוונא לאוונא : תכר דרכיה למטרח
ולמוזן שובר לאו דרכיה למטרח ולמוזן
תכר והשובר את החמר לרכוב עליה : איש
דאיהו רכב עליה , אשה , אישה רוכב עליה איש
ואשה בין גרמה בין חמנה אפילו מעוברת
ואפילו מניקה השתא מניקה אמרת , מעוברת
מיבעיא אמר רב פפא מעוברת והיא מניקה
קאמר , אמר אבוי שמע מינה בינייהו אכרסה
תקלה , למאי נפקא מינה : למקח וממכר :
מתני'

מעוברת דמשמע שהמעוברת כבידה מן הריקות : **א** **א**י בינייהו .
דג הנמכר בשוק במשקל : **א** **א**פרסא סקלס . לפי כריסה כובדה
אס כריסה גדול משקלה יותר : **ל** **ל**פסא **ל**פסא . אס רחית דג
שכריסו גדול לא תקנהו במשקל אללל אס כן יוליף את מצוי :
השובר

מעוברת דמשמע שהמעוברת כבידה מן הריקות : **א** **א**י בינייהו .
דג הנמכר בשוק במשקל : **א** **א**פרסא סקלס . לפי כריסה כובדה
אס כריסה גדול משקלה יותר : **ל** **ל**פסא **ל**פסא . אס רחית דג
שכריסו גדול לא תקנהו במשקל אללל אס כן יוליף את מצוי :
השובר

היכא

ס"א רפסא
נלא מ"ז וכן
בערוך

ע"ז ס"ה ע"ג

* ר"ל ספינה זו ויין זה
* ר"ל ספינה זו ויין זה
* ר"ל ספינה זו ויין זה

א ד"ל תוס' ד' רפסא
בא דקתני א"כ
אזכרתי חוסי'
אמר ספיק קתני
ר"ל ס"ה ע"ג
ר"ל ס"ה ע"ג

[ע"י חוס' ע"ז
ס"ה ר"ס ע"ג
ר"ל ס"ה ע"ג
האריכו וס"ה]

[ע"י חוס' ע"ז
ס"ה ר"ס ע"ג
ר"ל ס"ה ע"ג
האריכו וס"ה]